

Глава перва.

Заради коя причинна создади Богъ човека на този свѣтъ.

Воистиннѣ велика и чудна е Божіата благость, защото не се удоволствова самъ си Богъ да се наслаждава со своето блаженство, но поискав на насъ отъ не бытия въ бытие да произведе, за да направи и насъ причастници на неизречената своя слава, и заради тая причина создади човека, за да се наслаждава и той со своето зледно. И това е явно на секиро, който иска да разумѣе, защо то секий човекъ естественно желає своето благополучие, и никога не се удоволствова, ако не го получи. Кажи ми прочеє, да ли можи човекъ да се удоволствова тъка на тая свѣтъ макаръ и да придобие сичките мірски или свѣтовны добрины; Не воистиннѣ не. А причината е тамъ: защо човекъ не се создади заради мірските или свѣтовните тѣлени добрини, но заради Бога. Богъ който быде причинна на нашето созданїе, причинна на нашето бытие, той е и конецъ на нашето желанїе. Да се не жалуватъ прочеє човекыте, кои-